

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2006. január 12. *

A T-147/03. sz. ügyben,

a **Devinlec Développement innovation Leclerc SA** (székhelye: Toulouse [Franciaország], képviseli: J.-P. Simon ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: J. Novais Gonçalves és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

a **TIME ART Uluslararası Saat Ticareti ve daş Ticaret AŞ** (székhelye: Isztambul [Törökország], képviseli: F. Jacobacci ügyvéd),

* Az eljárás nyelve: angol.

az OHIM harmadik fellebbezési tanácsa által 2003. január 30-án hozott, a Devinlec Développement innovation Leclerc SA és a TIME Art Uluslararası Ticaret ve Dağıtım Ticaret AŞ közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozat (R 109/2002-3. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, P. Mengozzi és I. Wiszniewska-Białycka bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 30-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. október 24-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. október 28-án benyújtott válaszbeadványára,

a 2005. június 30-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1997. szeptember 8-án a TIME ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ társaság (a továbbiakban: beavatkozó) a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-én kötött, azóta felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 14. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „Órák, faliórák, ezekhez való mozgatószerkezetek és alkatrészek, óraiüvegek, óratokok, óraszíjak, óraláncok, óratokok és óradobozok”.

- 4 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. augusztus 17-i, 62/98. számában hirdették meg.
- 5 1998. november 9-én a Devinlec Développement innovation Leclerc SA társaság (a továbbiakban: felperes) felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, az alábbi, Franciaországban 1987. december 11-én az 1 555 274-es számon lajstromozott korábbi ábrás védjegy alapján:

- 6 A korábbi védjegy a fent hivatkozott Nizzai Megállapodás szerint az alábbi áruk vonatkozásában került lajstromozásra:
- 14. osztály: „Órák és óraipari termékek; ékszerek”;
 - 18. osztály: „Bőrárak”.
- 7 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt viszonylagos kizáró okokra alapított felszólalás a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő valamennyi áru ellen irányult.

- 8 1999. március 10-én a beavatkozó a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése alkalmazásában kérelmezte, hogy a felperes bizonyítsa a korábbi védjegy tényleges használatát.
- 9 A korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítása céljából a felperes számos tárgyat és dokumentumot mutatott be, köztük órákat, számlákat, reklámanyagot, újságcikkeket, valamint az igazgató eskü alatt tett nyilatkozatát.
- 10 Ezen bizonyítékok összességéből kiderült, hogy a korábbi védjegyet Franciaországban „órák és órasíjak” tekintetében használták, az alábbi ábrás megjelöléssel:

- 11 2001. november 30-i határozatával a felszólalási osztály döntött a felszólalás ügyében. A felszólalási osztály egyrészt úgy ítélte meg, hogy a felperes bizonyította a korábbi védjegy használatát, és a 10. pontban bemutatott ábrás megjelöléssel való használat nem módosította a korábbi védjegy megkülönböztető képességét. Másrészt a felszólalási osztály helyt hagyott a felszólalásnak azon okból, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk részben azonosak, részben hasonlóak, és a megjelölések a vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóság kellően magas fokát mutatják, miáltal az érintett vásárlóközönség tudatában fennáll az összetévesztés veszélye.
- 12 2002. január 29-én a beavatkozó fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály határozata ellen.

- 13 2003. január 30-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a harmadik fellebbezési tanács megsemmisítette a felszólalási osztály határozatát, és következésképpen elutasította a felszólalást. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk azonossága és hasonlósága ellenére tekintetbe kellett volna venni azon módokat, amelyek között a korábbi védjeggyel megjelölt árut forgalmazzák, valamint azt, hogy az e védjeggyel megjelölt órákat és óraszíjakat a végfogyasztóknak kizárólag az E. Leclerc bevásárlóközpontokban árusítják. Ilyen körülmények között a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyek közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóságból, valamint abból, hogy mindkettő a mennyiség (kvantitás) fogalmára történő utalásnak tekinthető, nem következik, hogy az átlagos fogyasztó, amikor az „órák, óraszíjak, óraláncok és óratokok” tekintetében bejelentett védjeggyel találkozik az E. Leclerc bevásárlóközpontokban, azt hiheti, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag kapcsolt vállalkozásoktól származnak.

A felek kérelmei

- 14 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- utasítsa el a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelmet;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére;
- a felszólalót kötelezze az OHIM előtti igazgatási eljárás során felmerült költségek viselésére.

15 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

16 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- semmisítse meg a megtámadott határozatot, a kifogás által érintett részében.

Az ügy érdeméről

17 Első kereseti kérelmének alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95 bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 50. szabályának megsértéséből ered. A második jogalap a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből és a „védjegy jog általános elveinek” megsértéséből ered.

- 18 A beavatkozó a maga részéről a megtámadott határozat megsemmisítésének önálló, a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének és 43. cikke (3) bekezdésének megsértéséből eredő jogalapjára hivatkozik.
- 19 Az Elsőfokú Bíróság elsőként a beavatkozó által hivatkozott önálló jogalapot fogja megvizsgálni, ezt követően pedig a felperes által hivatkozott második és első jogalapot.

A 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének és 43. cikke (3) bekezdésének megsértéséből eredő, a beavatkozó által hivatkozott önálló jogalapról

A felek érvei

- 20 A beavatkozó felhívja az Elsőfokú Bíróságot arra, hogy állapítsa meg, hogy a fellebbezési tanács tévesen ítélte úgy, hogy a korábbi védjegy a felperes által használt formában nem módosította a korábban Franciaországban lajstromozott védjegy megkülönböztető képességét. Következésképpen a beavatkozó azt is kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy mondja ki: a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó, a felperes által az OHIM előtti igazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékok nem elegendőek, valamint a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a 40/94 rendelet 43. cikkének (3) bekezdését.
- 21 A tárgyalás során a felperes és az OHIM fenntartotta, hogy a megtámadott határozatot e ponton helyben kell hagyni.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

22 A 40/94 rendeletnek „[a] közösségi védjegy használata” című 15. cikke kimondja:

„(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a közösségi védjegy tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a közösségi védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

a) a közösségi védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el;

[...]”.

23 A 40/94 rendeletnek „[a] felszólalás vizsgálata” című 43. cikke így rendelkezik:

„(2) Ha a felszólalást korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges

használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja [helyesen: kellőképpen igazolnia kell] a használat elmaradását, feltéve, hogy a korábbi közösségi védjegyet a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak a szóban forgó áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) albekezdésében említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a Közösségben való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

[...]"

- 24 Jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat helyben hagyta a felszólalási osztály értékelését, amely szerint a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdéseinek értelmében a felperes bizonyította a korábbi nemzeti védjegy tényleges használatát, és a 10. pontban bemutatott ábrás megjelölés felperes általi használata nem módosította a korábban Franciaországban lajstromozott, 5. pontban bemutatott védjegy megkülönböztető képességét. A megtámadott határozat 11. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a korábbi védjegy „q” betűjének betűtípusában és stilizációjában rejlő különbségek nem módosítják a megkülönböztető képességet, mivel a felszólalási eljárás keretén belül benyújtott bizonyítékokból nyilvánvalóan kiderül, hogy ezt a betűt a vásárlóközönség nem attól a szótól függetlenül érzékeli, amelynek a betű részét képezi, és amely a korábbi védjegy lényegi elemét alkotja. A fellebbezési tanács egyébiránt megtámadott határozatának 12. pontjában megjegyezte, hogy a korábbi védjegyre vonatkozó számos újságkivágásból és reklámanyagból kitűnik, hogy a védjegyet a lajstromozott formában is használták, és a „q” betű stilizációja nem szembeszökő.

25 Ezt az értékelést helyben kell hagyni.

26 Mindenekelőtt ki kell emelni, hogy a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 43. cikke (2) és (3) bekezdésének együttes alkalmazásában a valamely közösségi védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalás alapját képező korábbi nemzeti vagy közösségi védjegy tényleges használatának bizonyítása magában foglalja a közösségi védjegy olyan alakban történő használatát, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-156/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO AIRE] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2789. o.] 44. pontját).

27 Arra a kérdésre, hogy jelen ügyben a 10. pontban szereplő megjelölés használata, illetve a beavatkozó által történő hivatkozás olyan használatnak minősül-e, amely módosítja a korábbi nemzeti védjegy megkülönböztető képességét, nemleges választ kell adni.

28 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes által használt megjelölést a korábbi nemzeti védjegy lajstromozott alakjától megkülönböztető elemek a következők: egyrészt a „q” betű stilizációja, amely egy óra számlapját idézi, másrészt a korábbi védjegy szóelemének megnevezésében nagybetűk szerepelnek.

29 Először is, ha igaz is, hogy a „q” betű stilizációja hangsúlyosabb a használt megjelölés megjelenítésében, mint a korábbi nemzeti védjegy esetén, azért a korábbi védjegy megkülönböztető képessége e védjegy szóelemének egészen nyugszik. Jelen ügyben pontosítani kell, hogy a „q” betű stilizációja, amely – mint az fentebb említést nyert – egy óra számlapjára emlékeztet, nem mutat fel különösen jelentős megkülönböztető képességet a 14. osztályba tartozó áruk, vagyis azon áruk vonatkozásában, amelyek tekintetében a korábbi védjegy tényleges használatát a felperes bizonyította.

Másodsorban, ami a nagybetűk használatát illeti, elegendő annyit megállapítani, hogy e használat nélkülöz bármiféle eredetiséget, és ez sem módosítja a korábbi nemzeti védjegy megkülönböztető képességét.

- 30 Ebből következőleg a felperes által benyújtott bizonyítékokat, amelyek a 10. pontban bemutatott, 14. osztályba tartozó „órák és óraszíjak” tekintetében használt megjelölésre hivatkoznak, a fellebbezési tanács teljes joggal tekintetbe vehette annak mérlegelése során, hogy a felperes bizonyította-e a korábbi nemzeti védjegy tényleges használatát.
- 31 Mivel a beavatkozó nem vitatja e bizonyítékok fellebbezési tanács általi értékelését, valamint a felperes által benyújtott bizonyítékok értékelését sem, melyek annak bemutatására irányulnak, hogy a felperes ugyancsak használta a korábbi nemzeti védjegyet a lajstromozott alakban, a beavatkozó önálló jogalapját el kell utasítani.

A felperes második, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának és a „védjegyjog általános elveinek” megsértéséből eredő jogalapjáról

A felek érvei

- 32 A felperes számos ponton vitatja a fellebbezési tanács értékelését, az ütköző védjeggyel megjelölt áruk összehasonlítása, az ütköző megjelölések összehasonlítása, valamint az összetéveszthetőség hiánya vonatkozásában.

- 33 Először is: az ütköző védjeggyel megjelölt áruk összehasonlításával kapcsolatban a felperes – anélkül, hogy vitatná azok azonosságát, illetve hasonlóságát – megjegyzi, hogy a megtámadott határozat 30. pontjában a fellebbezési tanács hibás feltevésből indult ki. A felperes tiltakozik a fellebbezési tanács megállapítása ellen, miszerint a korábbi védjeggyel megjelölt árukat nem forgalmazzák a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk közelében, és azokat kizárólag az E. Leclerc bevásárlóközpontokban árusítják.
- 34 E tekintetben a felperes felhívja a figyelmet arra, hogy úgy tűnik, ez a megállapítás főként igazgatójának a 1999. május 7-i igazolásán alapul, amelyet a korábbi védjegy tényleges használatát alátámasztó bizonyítékok között nyújtott be. Márpedig a felperes álláspontja szerint egyrészt sem ez az igazolás, sem az OHIM-hoz eljuttatott egyéb dokumentum nem enged arra következtetni, hogy az E. Leclerc bevásárlóközpontokban található, a korábbi védjeggyel megjelölt árukat forgalmazó „Le Manège à Bijoux” nevű árusítóhelyek nem forgalmaznak más, azonos vagy hasonló árut, illetve hogy a korábbi védjeggyel megjelölt áruk forgalmazása mindig kizárólag ezeken az elárusítóhelyeken történik. A felperes másrészt emlékeztet arra, hogy a fent hivatkozott igazolás és az ezt kísérő számos egyéb dokumentum a korábbi védjegy 1993 és 1998 közötti tényleges használata bizonyításának pontos céljából, a felszólalás elutasításának elkerülése végett került benyújtásra. A felperes hangsúlyozza, hogy őt a fellebbezési tanács nem szólította fel annak bizonyítására például, hogy az E. Leclerc bevásárlóközpontokban található elárusítóhelyek más védjegyekkel megjelölt azonos vagy hasonló árukat is forgalmazhatnak. A felperes azt állítja, hogy ez a lehetőség fennáll, és kész benyújtani az állítását alátámasztó valamennyi bizonyítékot.
- 35 Másodsorban: az ütköző védjegyek összehasonlításával kapcsolatban a felperes mindenekelőtt megjegyzi, hogy a fellebbezési tanács magának mondott ellent a korábbi védjegy vizsgálata folyamán, mivel értékelését nem a védjegy használt alakja, hanem lajstromozott alakja vonatkozásában végezte.
- 36 A felperes ezt követően bemutatja, hogy a fellebbezési tanács számos hibát vétett az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi összehasonlítása során.

- 37 A vizuális síkot illetően a felperes, noha elismeri, hogy a „quant” előtagok – mint az a megtámadott határozatban szerepel – hasonlóak, felhívja a figyelmet arra, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta megállapítani, hogy az ütköző védjegyben ugyancsak közös az „m” betű, valamint hogy a korábbi védjegy „i” betűje és a bejelentett védjegy „u” betűje között vizuális hasonlóság áll fenn. A felperes ugyancsak megjegyzi, hogy a bejelentett védjegy szóeleme felett elhelyezkedő, óra formájú ábrás elem – amely grafikus, és jelen esetben az ezen védjegy által megjelölt áruk tekintetében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel – a fellebbezési tanács véleményével ellentétben nem olyan elem, amely megkülönböztetné az ütköző védjegyeket. Egyébiránt ha az érintett vásárlóközönségnek figyelmet kellene fordítania ezen ábrás elemre, a felperes úgy véli, hogy ugyanez vonatkozik a korábbi védjegy „q” betűjének általa használt stilizációjára, amely ugyancsak egy óra, illetve ébresztőóra számlapját idézi. Ezek az elemek tehát erősítik az ütköző megjelölések közötti vizuális hasonlóságot.
- 38 A hangzásbeli szempontot tekintve a felperes – bár véli, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a nagyfokú hangzásbeli hasonlóság meglétét a bejelentett védjegy szóeleme és a korábbi védjegy szóeleme között – hangsúlyozza, hogy az ütköző védjegyek utolsó szótagjainak kiejtése közötti, a fellebbezési tanács által kiemelt különbség („tum” a bejelentett védjegy, illetve „tième” a korábbi védjegy esetén) az ütköző védjegyekben jelenlevő közös „m” betű folytán csekély jelentőségű bír.
- 39 A fogalmi szintről a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács hibásan állapította meg a megtámadott határozat 37. és 38. pontjában, hogy az ütköző megjelölések különbözőek. Egy 2002. május 31-én és június 1-jén a célközönség mintája körében végzett felmérésre támaszkodva a felperes előadja, hogy egyrészt a célközönség nem ismeri az ütköző védjegyek szóelemeinek pontos jelentését, másrészt pedig még a célközönség azon hányadának nagy része is, amely úgy véli, hogy ismeri az ütköző védjegyek szóelemeinek jelentését, azt gondolja, hogy azok mennyiségre (kvantitásra) utalnak. A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy ez a körülmény erősíti a megjelölések közötti, vizuális és hangzásbeli téren megállapított hasonlóságokat.

- 40 Harmadsorban: az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőség hiányának mérlegelésével kapcsolatban a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács nem vett tudomást a védjegyek hasonlósága és a védjegyekkel jelölt áruk hasonlósága közti kölcsönös függőség elvéről. A felperes különösen azt hangsúlyozza, hogy a tanács jogi hibát követett el, amikor megállapította, hogy a korábbi védjeggyel megjelölt áruk adott időszakban történő forgalmazásának feltételei releváns tényezők az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor. A felperes másodlagosan felhívja az Elsőfokú Bíróságot: mondja ki, hogy a fellebbezési tanács túlságosan nagy jelentőséget tulajdonított e tényezőnek, az áruk és az ütköző védjegyek között fennálló, a megtámadott határozatban megállapított hasonlóságokra tekintettel. A felperes álláspontja szerint a megtámadott határozat e tekintetben nemcsak a közösségi ítélkezési gyakorlatról nem vett tudomást, hanem a „védjegy jog alapvető elveiről” sem, különösen a védjegy védjegyjogosult vállalkozástól független átruházásának, illetve a védjegyjogosultak egyenlő bánásmódjának elvéről. Ezen utóbbi „elv” kapcsán a felperes kifejti, hogy amennyiben a korábbi védjegy a lajstromozási kérelem meghirdetésekor kevesebb mint öt éve létezett volna, a felperesnek nem kellett volna ezen védjegy tényleges használatát bemutatnia, következésképpen a fellebbezési tanács nem használhatta volna fel a felperes által az OHIM előtti igazgatási eljárás során a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozólag benyújtott bizonyítékokat. Ilyen körülmények között a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács szűkítette a korábbi védjegy oltalmának terjedelmét.
- 41 Az OHIM először is azt feleli erre, hogy nem vitatott, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk részben azonosak, és részben hasonlóak.
- 42 Az OHIM másodsorban hangsúlyozza, hogy az érintett vásárlóközönség – amellyel kapcsolatban a megjelölések összehasonlításának és az összetéveszthetőségnek a mérlegelését el kell végezni – az órák, óraszíjak és óraláncok tekintetében francia átlagfogyasztókból áll, míg az órákhoz és faliórákhoz való mozgatószerkezetek és alkatrészek, óraüvegek és óratokok tekintetében olyan szakmai közönségből áll, amely ezen órákat gyártja, illetve ezek javításával foglalkozik; ami különösen az óratokokat illeti: ezeket általában nem az óráktól függetlenül árusítják.

- 43 Harmadsorban: a megjelölések összehasonlítását illetően az OHIM úgy véli, hogy azok vizuálisan, hangzásbelileg és fogalmilag különbözőek.
- 44 A vizuális szempontot tekintve az OHIM – bár elismeri, hogy az ütköző megjelölések szóelemeiben az első öt betű („quant”) közös – hangsúlyozza, hogy utolsó betűk különbözőek, a szóelemek eltérő hosszúságúak, és eltérő betűtípussal vannak szedve, valamint a bejelentett védjegy ugyancsak tartalmaz ábrás elemet, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni annak ellenére, hogy a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk vonatkozásában vitatható ezen elem belső megkülönböztető képessége. Az OHIM ebből arra következtet, hogy az ütköző megjelölések vizuálisan hasonlóak, és könnyedén megkülönböztethetők egymástól.
- 45 A hangzásbeli síkot illetően az OHIM úgy véli, hogy az ütköző megjelölések közötti, a közös „quant” szótag jelenlétéből eredő hasonlóság fokát kiegyenlítik az ütköző megjelölések utolsó hangzói közötti különbségek („um” a bejelentett védjegy és „ième” a korábbi védjegy esetében). Az OHIM e tekintetben megállapítja, hogy az ütköző megjelölések végszótagjainak kiejtése igen eltérő.
- 46 A fogalmi szintet illetően az OHIM emlékeztet arra, hogy az ütköző megjelölések szóelemei teljesen különböző jelentéssel bírnak, következésképpen e megjelöléseket nem lehet fogalmi téren hasonlóknak tekinteni. Az OHIM különösen azon a véleményen van, hogy az átlagfogyasztó a korábbi védjegy „quantième” szavát valószínűleg úgy fogja érteni, mint valamely hónap napjának numerikus megjelölését, amely egytől harmincegyig terjedhet. Az OHIM úgy véli, hogy ez a jelentés elterjedt az órakereskedelemben, amint azt a válaszbeadványához melléklet számos francia nyelvű internetes oldal kivonata is bizonyítja. Ebből következően az OHIM álláspontja szerint az átlagfogyasztó vagy már ismeri a fent hivatkozott jelentést, vagy a vásárlást kísérő felirat révén, illetve az eladó tanácsa folytán szerez róla tudomást. Az OHIM egyébiránt hozzáteszi, hogy nem szabad szem előtt tévesztetni azt, hogy az érintett közönség az óraipar szakembereit foglalja magában, akik kétség kívül meg fogják érteni a „quantième” szó jelentését.

47 Az OHIM álláspontja szerint ezt az értékelést nem gyengíti a felperes által felhozott, a keresetleveléhez mellékelt közvélemény-kutatáson alapuló érve, amely szerint a közös, mennyiségi fogalomra történő utalás alapján az érintett vásárlóközönség fogalmi kapcsolatot állít fel az ütköző megjelölések között. A közvéleménykutatás körülményeire vonatkozó számos bizonytalanság ellenére az OHIM megállapítja, hogy a megkérdezett személyek körülbelül 11%-a állította azt, hogy a „quantum” szó a „quantité” (‘mennyiség’) fogalmára utal, míg kicsit több mint 28% a „quantième” szót társította e fogalomhoz. Az OHIM álláspontja szerint nemcsak ezen százalékos értékek nem bizonyító erejűek, hanem magából a közvéleménykutatásból sem derül ki, hogy a megkérdezett vásárlóközönség milyen arányban válaszolta azt, hogy a két szó a mennyiség fogalmára utal.

48 Negyedsorban: ami az összetéveszthetőség értékelését illeti, az OHIM mindenekelőtt megállapítja, hogy tekintettel arra, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt árukat az átlagfogyasztó nem rendszeresen vásárolja, az áruk valamennyi aspektusára különös figyelmet fog fordítani, beleértve azt is, hogy milyen védjeggyel vannak ellátva. Mivel e vásárlásokra az áruk és a védjegyek vizuális összehasonlítását követően kerül sor, az ütköző védjegyek közötti vizuális különbségek különleges jelentőséget nyernek. Az OHIM bemutatja továbbá, hogy a korábbi védjegy Franciaországban önmagában csekély oltalmat élvez, mivel szóeleme gyakorta használt a szóban forgó áruk egyik jellemzőjének leírására. Ilyen körülmények között úgy véli, nem áll fenn az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között, függetlenül attól, hogy néhány, általuk megjelölt áru azonos-e, vagy jelentős mértékben hasonló-e. Az OHIM jelzi végül, hogy ezt a következtetést nem vonja kétségbe a fellebbezési tanács által elkövetett tévedés, vagyis az, hogy az összetéveszthetőség értékelése során a fellebbezési tanács tekintetbe vette a korábbi védjeggyel megjelölt áruk forgalmazásának különleges módjaira vonatkozó tényezőket.

49 A beavatkozó először is úgy véli, hogy a felperes tévesen rója fel, hogy a fellebbezési tanács az ütköző áruk és megjelölések összehasonlítása céljából a védjegy franciaországi lajstromozás által oltalom alatt álló alakját, nem pedig a védjegy használt alakját vette tekintetbe.

- 50 Másodsorban a beavatkozó szembehelyezkedik a felperes azon megjegyzésével, miszerint a bejelentett védjegy ábrás eleme nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. A beavatkozó szerint egy ilyen elem – egy szóelemmel ellentétben – sohasem lehet kizárólag leíró jellegű. A beavatkozó álláspontja szerint tehát az ütköző megjelölések összehasonlítása során a fellebbezési tanács helyesen vette tekintetbe a bejelentett védjegy ábrás elemét.
- 51 E tekintetben a beavatkozó úgy véli, hogy a fellebbezési tanács helyesen zárta ki az ütköző megjelölések közötti bármiféle vizuális hasonlóságot.
- 52 Az ütköző megjelölések hangzásbeli összehasonlításával kapcsolatban a beavatkozó fenntartja, hogy a bennük közös „quan” szótagot az átlagos referenciafogyasztó valószínűleg eltérő módon ejti ki. Ráadásul az ütköző megjelölések végszótagjainak teljesen eltérő kiejtését még a francia fonetikai szabályok is erősítik. A beavatkozó egyébiránt vitatja a közvéleménykutatás felperes által bemutatott eredményeit, főként annak ténylegesen reprezentatív jellegét, valamint a megkérdezett személyek végzettsége feltüntetésének hiányát. Ezen utóbbi ponttal kapcsolatban a beavatkozó bemutatja, hogy ez az információ releváns annak eldöntése során, hogy a vásárlók milyen arányban ejtik a bejelentett védjegy szóelemét úgy, hogy tekintettel vannak a szóelem latin eredetére, következésképpen a „quantième” szótól eltérő módon.
- 53 A felperes szerint ebből az következik, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy az ütköző megjelölések között hangzásbeli hasonlóság áll fenn. A felperes lényegében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság e tekintetben javítsa ki a kifogás tárgyát képező hibát.
- 54 A fogalmi szempontot illetően a beavatkozó elutasít bármiféle hasonlóságot az ütköző védjegyek között, és lényegében csatlakozik az OHIM által bemutatott érvekhez.

55 Harmadsorban – az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőség hiányával kapcsolatban – a beavatkozó úgy véli, hogy a fellebbezési tanács által levont következtetés pontos. Noha a beavatkozó a felperes nyomán elismeri, hogy valamely adott áru forgalmazásának feltételeit objektív szituációk kapcsolatában kell tekintetbe venni, fenntartja, hogy jelen ügyben pontosan ezt a megközelítést alkalmazták. Hiszen – a beavatkozó álláspontja szerint – a korábbi védjegy az ún. „saját védjegy” (private labels) vagy „saját áruházi márka” (store brand) kategóriájába tartozik, amelyeket kizárólag a nagy értékesítési láncok találnak ki és használnak. Az általuk megjelölt árukat – folytatja a beavatkozó – tehát úgy kell tekinteni, mint amelyek valamilyen különleges kategóriába tartoznak, különösen értékesítésük módja miatt, és ez igazolja a fellebbezési tanács megközelítését.

56 Egyébiránt a beavatkozó fenntartja, hogy a felperes áruinak forgalmazásával kapcsolatos tényezőt a fellebbezési tanács nem úgy vette tekintetbe, mint a megtámadott határozatban foglalt egyéb elemeket ellensúlyozó tényezőt, hanem mint egyszerű körülményt, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára annak megértését, hogy a korábbi védjeggyel megjelölt árukat – a saját védjeggyel ellátott áruk mintájára – kizárólag az E. Leclerc bevásárlóközpontokban találják meg. Ugyanakkor a korábbi védjeggyel megjelölt áruk forgalmazásának ezen általános módjai nagy valószínűséggel kihatnak az átlagfogyasztó magatartására, amikor a bejelentett védjeggyel megjelölt árukkal egyéb elárúsítóhelyeken találkozik. A beavatkozó ezenkívül elutasítja a felperes azon állítását, miszerint a megtámadott határozat nem vett tudomást a „védjegy jog általános elveiről”.

57 Ugyanakkor, anélkül, hogy ez hatással lenne a fellebbezési tanács megállapítására, a beavatkozó felrója, hogy átfogó értékelése során a fellebbezési tanács nem kellően vette figyelembe a korábbi védjegy meglehetősen csekély megkülönböztető képességét. A beavatkozó álláspontja szerint ezen körülménynek a fellebbezési tanács részéről történő elismerése már önmagában elegendő lett volna az ütköző védjegyek közötti bármiféle összetéveszthetőség kizárásához. Azt kéri tehát, hogy az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a fellebbezési tanács jogi hibát követett el e tekintetben.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 58 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.
- 59 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetévesztés veszélye akkor, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy egyébként gazdaságilag összekapcsolódó vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan, a szóban forgó megjelöléseknek, illetőleg áruknak vagy szolgáltatásoknak az érintett vásárlóközönség által történő érzékelése szerint, valamint az adott esetet jellemző valamennyi tényező – különösen a megjelölések hasonlósága, illetve a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függés – figyelembevételével kell megítélni (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 60 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően az összetéveszthetőséget a védjegyek által keltett összbenyomást alapul véve, átfogóan kell értékelni, figyelembe véve különösen a megkülönböztető és meghatározó jegyeiket (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

– Az érintett vásárlóközönségről

61 Miután a korábbi nemzeti védjegy Franciaországban került lajstromozásra, az érintett vásárlóközönséget a francia vásárlóközönség alkotja. Az OHIM és a beavatkozó ugyanakkor úgy véli, hogy – az ütköző védjegyekkel megjelölt árukra tekintettel – az érintett vásárlóközönség egyrészt az átlagfogyasztókból, másrészt pedig az órapar szakembereiből áll.

62 Ezt a kérdést nem szükséges eldönteni, hiszen jelen ügyben elegendő a francia átlagfogyasztó tudatában fennálló összetéveszthetőséget vizsgálni. Hiszen ha az összetéveszthetőség ezen átlagfogyasztó tudatában kizárt – ahogy azt a fellebbezési tanács vélte –, ez a körülmény elegendő a kereset elutasításához, mivel ezen értékelés *a fortiori* érvényes az érintett vásárlóközönség ún. „szakmai” szegmensére, amely *per definitionem* körültekintőbb az átlagfogyasztónál. Csakis abban az esetben kellene megvizsgálni, hogy fennáll-e az ilyen összetéveszthetőség a bejelentett védjeggyel megjelölt és szakemberek által használt áruk tekintetében, ha az Elsőfokú Bíróság megállapítaná, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el az összetéveszthetőség kizárásával.

63 Mindenekelőtt ki kell emelni, hogy olyan áruk esetén, amelyeket az ütköző védjegyekkel megjelölt árukhoz hasonlóan nem rendszeresen és általában eladó közvetítésével vásárolnak, az átlagfogyasztó figyelmének mértékét – amint azt a fellebbezési tanács helyesen megállapította – a figyelem átlagos mértékénél nagyobbak, vagyis jelentős mértékűnek kell tekinteni.

– Az áruk összehasonlításáról

64 Nem vitatott, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk részben azonosak, részben pedig hasonlóak, amint azt a megtámadott határozat megállapította.

– Az ütköző megjelölések összehasonlításáról

65 Az ütköző védjegyek fellebbezési tanács által végzett vizuális, hangzásbeli és fogalmi összehasonlításának vizsgálata előtt el kell utasítani a felperes azon érvét, miszerint a fellebbezési tanácsnak a korábbi nemzeti védjegyet nem a lajstromozott, hanem a védjegy 10. pontban megjelenített, használt alakjában kellett volna megvizsgálnia.

66 Emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet azon rendelkezéseinek keretén belül, amelyek a közösségi védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalás vizsgálatára vonatkoznak, a valamely korábbi nemzeti védjegy tényleges használata igazolásának az a célja, hogy a jogosultja számára – a közösségi védjegy bejelentőjének kifejezett kérelmére – lehetővé tegye annak bizonyítását, hogy a védjegyet legalább a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt éven keresztül ténylegesen és effektíve használta a piacon. A 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 43. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően ez a bizonyítás vonatkozik a közösségi védjegy olyan alakban történő használatára is, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el. Ilyen igazolás hiányában és különösen abban az esetben, ha a használt elemek érintik a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, illetve a használat elmaradásának kellő igazolása hiányában a felszólalást el kell utasítani. Így a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó bizonyíték bemutatásának a felszólalási eljárás keretén belül nem célja, hogy valamely nem lajstromozott megjelölésen vagy valamely megjelölés egyes elemein oltalmat biztosítson a jogosult számára, és a bizonyíték bemutatásának nem is lehet ilyen hatása. Az ezzel ellentétes érvelés elfogadása az azon oltalom jogszerűtlen kiterjesztéséhez vezetne, amely a korábbi védjegynek a közösségi védjegybejelentéssel szemben felszólalással élő jogosultját megilleti.

67 Mivel jelen ügyben a felperes kizárólag az 5. pontban bemutatott, a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegyet lajstromoztatta, amelynek ügyében a fellebbezési

tanács a megtámadott határozatban döntést hozott, kizárólag ezt a védjegyet illeti meg a korábbi lajstromozott védjegyek számára elismert oltalom. A felszólalás vizsgálata érdekében tehát ezt a védjegyet kellett volna összehasonlítani a bejelentett védjeggyel, amint azt a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács helyesen meg is tette azon áruk tekintetében, amelyek vonatkozásában a tényleges használatot a felperes igazolta, vagyis jelen esetben a 14. osztályba tartozó órák és óraszíjak tekintetében.

68 Így meg kell vizsgálni a megtámadott határozat jogszerűségét, az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi összehasonlítását illetően.

69 A vizuális összehasonlítással kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat 31–33. pontjában a fellebbezési tanács az alábbiakat állapította meg:

„31. Vizuális síkon a korábbi védjegy a különösebb eredetiség nélküli betűtípussal írott »quantième« szóból áll. A »q« betű, amely kissé kerekesebb a szokásosnál, valójában nem tér el jelentősen a szokásos »q« betűtől. A felszólaló által benyújtott *Larousse Anglais/Français* 1995 [angol–francia szótár] kivonatában az e betűvel kezdődő szavak fejezetének élén megjelenő »q« nem sokban tér el a korábbi védjegyben szereplő »q«-tól. A védjegy felett húzódó fekete vonal nem a védjegy része. A korábbi védjegyben önmagában a »q« betűre semmi sem hívja fel az érintett vásárlóközönség figyelmét.

32. A bejelentett védjegyet illetően, noha [a felszólalási osztály] a megtámadott ítélet [ben] úgy vélte, hogy a bejelentett védjegy egy »q« alakú falióra vagy karóra absztrakt számlapjához hasonlatos, úgy vélte, hogy a »quantum« szó – amelynek betűtípusa nem igazán eredeti – alkotja a meghatározó elemet. Az ügy iratai között szereplő prospektusokból és újságkivágásokból egyértelműen látszik,

hogyan nem szokatlan az, hogy egy órára vonatkozó megjelölés – a bejelentett védjegyhez hasonlóan – központi szimbólumot tartalmaz a szóelem vagy a név körül. Az sem szokatlan, hogy a szimbólum – a bejelentett védjegyhez hasonlóan – magában foglalja azokat a betűket, amelyek azonnali képzetársítást keltenek a szóelemmel vagy a névvel. Valószínű, hogy az átlagfogyasztó, aki hozzá van szokva, hogy ugyanilyen módon megszerkesztett logókat lásson, ezt is képzelet szülte és megkülönböztető logóként fogja értelmezni, nem pedig egyszerű óráként, amely egyáltalán nem hordoz eredetre vonatkozó jelzést.

33. Vizuálisan a védjegyek hasonlóak, mivel mindkettő a »quant« előtagot tartalmazza. Annyiban különböznek, hogy a bejelentett védjegy egy logót tartalmaz, amelyet az átlagfogyasztó a »quantum« szó rövidített megjelenéseként érzékelhet. Nem valószínű, hogy az átlagfogyasztó a korábbi védjegy alapján a »q« betűre összpontosítana, mert nincs olyan különösebb ok, amiért ez a betű felkelhetné az átlagfogyasztó figyelmét.”

70 Nem vitatott, hogy a fellebbezési tanács úgy vélte: az ütköző megjelölések között nem áll fenn vizuális hasonlóság.

71 Ugyanakkor az Elsőfokú Bíróság úgy véli, fennáll ilyen hasonlóság.

72 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a fellebbezési tanács helyesen bemutatta – mindkét ütköző megjelölés tartalmazza a „quant” előtagot. Továbbá – amint azt a felperes hangsúlyozta – ugyancsak közös elemük az „m” betű. Vizuális nézőpontból az ütköző védjegyek szóelemeiben tehát hat betű közös, ezekből öt a megjelölések öt első betűje. Noha a fogyasztó figyelmét gyakorta a szavak első fele kelti fel (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-183/02. és T-184/02. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España [MUNDICOR] ügyben 2004. március 17-én hozott ítéletének

[EBHT 2004., II-965. o.] 81. pontját), a fogyasztó a megjelölések utolsó betűire is összpontosíthatja figyelmét, tekintettel a szóban forgó megjelölések korlátozott hosszára (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-117/02. sz., Grupo El Prado Cervera kontra OHIM – Héritiers Debuschewitz [CHUFAFIT] ügyben 2004. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2073. o.] 48. pontját). Jelen ügyben, noha a bejelentett védjegy szóeleme meglehetősen rövid, emlékeztetni kell arra, hogy utolsó betűje, az „m” azonos a korábbi védjegy utolsó négy betűjének egyikével. Egyébként – amint azt a fellebbezési tanács megállapította – a szóban forgó megjelölések betűtípusai szokásosak. A szóban forgó megjelölések szóelemei tehát vizuálisan hasonlóak.

73 Ugyanakkor meg kell vizsgálni, hogy – amint arra a fellebbezési tanács utalt, anélkül, hogy egyértelműen állást foglalt volna e tekintetben, és amint azt írásos beadványaiban a beavatkozó is állítja – a bejelentett védjegy szóeleme feletti ábrás elem jelenléte lehetővé teszi-e az ütköző védjegyek közötti bármiféle vizuális hasonlóság elvetését.

74 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy lényegében az érintett vásárlóközönség egy összetett védjegy részét képező leíró elemet nem fog a védjegy által keltett összbenyomás megkülönböztető és meghatározó elemeként érzékelni (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 53. pontját, valamint a fenti 72. pontban hivatkozott CHUFAFIT-ítélet 51. pontját).

75 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy – mint azt az OHIM is elismerte – egy óra számlapjának megjelenítése még nem mutat fel különösebb leíró képességet azon áruk tekintetében, amelyekre a beavatkozó a közösségi védjegy lajstromozását kéri.

- 76 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy annak megítélésénél, hogy egy összetett védjegy egy vagy több alkotóeleme megkülönböztető és meghatározó jellegű-e, az egyes alkotóelemek bennrejlő tulajdonságait kell figyelembe venni, illetve a különböző alkotóelemeknek az összetett védjegyen belül egymáshoz képest elfoglalt helyét (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., *Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN]* ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 35. pontját).
- 77 Márpedig jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az ábrás elem a bejelentett védjegy szóeleme felett helyezkedik el, anélkül, hogy ez az elhelyezkedés arra engedne következtetni, hogy vizuális szempontból ez az elem határozhatja meg a vásárlóközönségben a bejelentett védjegyről őrzött képet. E tekintetben ki kell emelni, hogy az érintett vásárlóközönség az esetek nagy részében óravásárlás során fog találkozni a bejelentett védjeggyel, valamint hogy általános szabályként a védjegyek az óra számlapján találhatók. Márpedig mivel a számlapok viszonylag kicsik, az ábrás elemek megjelenítése vizuális szinten nehezen észlelhető, amennyiben – mint jelen esetben is – ezen elemek az összetett védjegy egészében nem központi helyen, hanem a bejelentett védjegy szóeleme felett helyezkednek el.
- 78 Ilyen körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy az ütköző megjelölések vizuális szinten hasonlóak.
- 79 Az ütköző megjelölések hangzásbeli összehasonlítását a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 34. pontjában az alábbi módon értékelte:

„Hangzásbeliséget tekintve – mivel a bejelentett védjegyben szereplő szimbólumot valószínűleg a »quantum« szó képzelet szülte rövidítésének fogják tekinteni – a bejelentett védjegyet egyszerűen »quantum«-nak fogják ejteni. Valószínűtlen továbbá, hogy az érintett vásárlóközönség a szót helyesen »kwäntóm«-ként fogja kiejteni (lásd a *Robert électronique*-ot), különösen mert a szó igen speciális

szövegösszefüggésekben használatos, és a vásárlóközönség nem latin szóként fogja érzékelni. A bejelentett védjegyben a »quan« szótagot »kan«-nak fogják ejteni, mint a korábbi védjegyben. Fennáll tehát bizonyos mértékű hangzásbeli hasonlóság, annak ellenére, hogy a megjelölések végződése (»-tóm« vagy »-toun« a bejelentett védjegyben és »-tjem« a korábbi védjegyben) valószínűleg eltérnek egymástól, és a korábbi védjegy három szótagban is kiejthető.”

80 Ezt az értékelést lényegében nem lehet megcáfolni.

81 A kiejtésről szólva ugyanis kevésbé valószínű azt gondolni, hogy a francia átlagfogyasztó a bejelentett védjegyet a „quantum” szó latin kiejtésének megfelelően, vagyis „kwäntóm”-ként fogja kiejteni. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes által az igazgatási eljárás során benyújtott, a keresetleveléhez mellékelte felmérés megerősíti ezt az értékelést. A francia lakosság reprezentatív mintájával (984 fő) 2002. május 30-án és június 1-jén végzett felmérésből ugyanis kiderül, hogy a bejelentett védjegyet a megkérdezett személyek 79,5%-a vagy „kantom”-ként vagy „kantoum”-ként ejti.

82 E tekintetben nem lehet helyt adni a beavatkozó megközelítésének, amely szerint ez a felmérés nem reprezentatív, főként mert nem tartalmaz semmiféle jelzést a megkérdezett személyek iskolázottsági szintjéről, amely pedig releváns lenne annak kiderítése szempontjából, hogy a fogyasztók milyen arányban ejtik a bejelentett védjegy szóelemét a latin eredetre tekintettel, vagyis a „quantième” szótól eltérő módon. Egyrészt ugyanis a beavatkozó egyáltalán nem támasztja alá a felmérés eredményeinek relevanciájára vonatkozó állításait, miközben úgy tűnik, hogy ezt a felmérést objektív módszer alapján és objektív körülmények között végezték. A beavatkozó azokat az indokokat sem mutatja be, amelyek igazolnák, hogy a fellebbezési tanács állítólag hibát követett el azzal, hogy a megtámadott határozatban a felmérés eredményeire hivatkozik. Másrészt mivel a francia lakosság mintája *per definitionem* „reprezentálja” a lakosságot, a közvéleménykutatás szükségszerűen figyelembe vette a lakosság iskolázottsági szintjét, amint ezt közvetve a minta

szerkezetére vonatkozó táblázatok is tükrözik. Jelen ügyben a beavatkozó félreérti azt aényt, hogy az érintett vásárlóközönség francia átlagfogyasztókból áll, akikről nem feltételezhető, hogy ismernék a latin nyelvet és a latin szavak – jelen esetben nem egységes – kiejtését.

- 83 Ebből következik, hogy általános szabályként az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyet „*kantóm*”-ként, sőt „*kantoum*”-ként fogja kiejteni, a korábbi védjegyet pedig „*kantjem*”-ként, anélkül, hogy – mint azt a fent hivatkozott felmérés eredményei is kiemelik – három szótagra tagolná a kiejtett alakot.
- 84 Márpedig az „*o*”, sőt „*ou*” hangnak a bejelentett védjegyben való jelenléte, valamint a „*je*” hangnak a korábbi védjegyben való jelenléte ellenére az ütköző védjegyekben a „*kant*” elemen túl közös a szóvégi „*m*” hang is.
- 85 Arra kell tehát következtetni, hogy az ütköző megjelölések között hangzásbeli hasonlóság áll fenn.
- 86 Az ütköző megjelölések fogalmi összehasonlításáról szólva emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 35–38. pontjában az alábbiakat fejtette ki:

„35. Fogalmilag a védjegyek jelentése különböző. A »quantum« [kvantum] szó jelentése a témakör függvényében változik. A filozófiában »véges és meghatározott mennyiséget« jelent, a fizikában »olyan diszkrét érték, amelynek – illetve amely többszörösének – valamilyen energiakibocsátás felel meg«. (Hatáskvantum [...]) Az elektromágneses energiakvantum a frekvenciával arányos [a frekvencia Planck-állandóval való szorzatának felel meg – e

frekvenciát néha szintén a kvantum főnévvel jelölik – lásd a *Robert électronique*-ot]). Ezen szótár szerint a »quantum« szó megtalálható az informatikai szótárakban: »időkvantum: egy program maximális elemi időtartama a számítógépeken futó időosztásos rendszerekben«. Továbbá, egyértelműen kiderül a *Le Robert & Collins du management commercial financier économique juridique* (1992) szótárból, hogy a szót a jog vagy igazgatás területén is használják »a kár összegének« értelmében (»az okozott kár nagysága«). Mivel e szó használatának területei specifikusak, az átlagfogyasztó egyik idézett jelentésről sem rendelkezik pontos ismerettel, noha – feltéve, hogy legalább alapfokon tanult fizikát – lehetséges, hogy felismeri: tudományos kifejezésről van szó.

36. A »quantième« szót a *Robert électronique* elsősorban vagy melléknévként vagy melléknévi kérdő névmásként határozza meg [a francia szófaji kategóriáknak megfelelően], amelynek jelentése: »hányadik [helyű] vagy melyik sorszámú« (pl. »Je ne sais à la quantième visite ce fut. [’Nem tudom, hányadik látogatás során történt’«, Furetière: *Roman bourgeois*, II]; »Le quantième êtes-vous ? Le sixième. [’Ön hányadik? A hatodik.’«), másodsorban pedig főnévként, amely valamely hónap egy és harmincegy közötti számmal jelölt napját jelenti (de premier, deux [...], à trente ou trente et un [elsejétől, másodiktól ... harmincadikáig, harmincegyedikéig]. Le quantième, quel quantième sommes-nous ? [Hányadika van ma?] – Date, jour [du mois] [Dátum, nap {hónap}]; illetve azt, hogy melyik nap, dátum [...] Cette montre marque les quantième[s] [Ez az óra a dátumot is mutatja]). Az e szóhoz kapcsolódó tájékoztatásból, valamint Jean-Pierre Lassalle professzor mint felszólaló által benyújtott véleményből egyértelműen kiderül, hogy csak a melléknévi kérdő névmás elavult. A főnév, a második jelentésben nem elavult, és még a hónap napjának az órán történő megjelenítését is jelöli. Ezen körülmény ellenére, mivel ez a szó nem használatos a hétköznapi életben, az átlagfogyasztó nem fogja azonnal megérteni. Ha azonban az átlagfogyasztó az óraeladó tanácsaira hagyatkozik, aki tisztában lehet e kifejezés jelentésével – mint az órákon szereplő dátum megjelölésével –, nem kizárt, hogy a fogyasztó tudomást szerez a szó pontos jelentéséről.
37. Noha a felszólaló által bemutatott felmérésből kiderül, hogy az átlagfogyasztók egy része úgy vélheti, a bejelentett védjegy a mennyiség (kvantitás) fogalmára utal, ezen fogyasztók száma kisebb, mint azoké, akik a korábbi védjegyet észlelik

az e fogalomra történő utalásként. Noha számos fogyasztó állíthatja, hogy ismeri a »quantième« szó jelentését, még jelentősebb számú fogyasztó kapcsol jelentést a »quantum« szóhoz. Az arány magasabb az első esetben, mivel a »quanti-« szótó gondolati képzettársítást ébreszt a mennyiség (kvantitás) fogalmával. [Ezzel szemben] ez nem egyértelmű a bejelentett védjegyben szereplő »quant-« előtag esetében, amely a »quant« prepozícióval kelt gondolati képzettársítást.

38. Azon fogyasztók számára, akik egészen pontosan vagy hozzávetőlegesen ismerik az egyik vagy akár mindkét szó pontos jelentését, a védjegyek fogalmilag különbözőek. Azon fogyasztók számára, akik nincsenek tisztában e szavak jelentésével, a fogalmi tényező minimális relevanciával bír az [ütköző védjegyek] összehasonlítás[a] során.”

⁸⁷ Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács nem mondta ki egyértelműen, hogy az érintett vásárlóközönség tudatában a megjelölések között fogalmi különbség van.

⁸⁸ Továbbá meg kell állapítani, hogy – amint azt a fellebbezési tanács kimondta – az ütköző megjelölések szóelemeinek jelentését a francia átlagfogyasztó nem azonnal fogja fel, főként azért, mert e szavakat műszaki és egyéb szakterületeken használják. Mint azt a fellebbezési tanács jelzi, természetesen nem kizárt, hogy az átlagfogyasztó a „quantum” szót tudományos kifejezésként érzékeli. Mindenesetre ez nem jelenti azt, hogy különleges jelentést fog neki kölcsönözni.

⁸⁹ Ugyanakkor – amint azt a tárgyalás folyamán a beavatkozó helyesen bemutatta – ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni azokat az objektív körülményeket, amelyek között a védjegyek megjelenhetnek a piacon (lásd az Elsőfokú Bíróság fenti

74. pontban idézett BUDMEN-ítéletének 57. pontját, valamint a T-117/03 – T-119/03. sz. és T-171/03. sz., New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE et NLCollection] ügyben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3471. o.] 49. pontját, különösen pedig az órák és faliórák forgalmazásának módjait). Ezeket az árukat ugyanis általában eladó közvetítésével forgalmazzák, aki bizonyos tanácsokat ad a vásárlónak, és aki valószínűleg bemutatja számára a szóban forgó áru technikai részleteit és főbb tulajdonságait. Márpedig ilyen körülmények között lehetséges, hogy az átlagfogyasztó értesül a korábbi védjegyben szereplő „quantième” szóelem jelentéséről, amely szó különösen az óraiparban és -kereskedelemben használatos.

- 90 Ez is az oka annak, hogy fogalmi síkon nem tulajdonítható akkora jelentőség a felperes által bemutatott, fent hivatkozott felmérés eredményeinek, mint amilyet a felperes tulajdonít neki. Ugyanis, még ha igaz is, hogy a megkérdezett és a két szónak jelentést tulajdonító személyek több mint 69%-a a „quantième” szó hallatán, illetve több mint 45%-a a „quantum” szó hallatán a mennyiség (kvantitás) fogalmát említette, ez a – megkérdezett személyek otthonában készített – felmérés nem vette tekintetbe azokat az objektív körülményeket, amelyek között az ütköző védjegyek megjelennek, vagy megjelenhetnek.
- 91 Ebből következik, hogy általános szabályként az érintett vásárlóközönség nem fog azonnal pontos jelentést tulajdonítani az ütköző védjegyek szóelemeinek, ugyanakkor lehetséges, hogy a korábbi védjegy szóelemét jelentéssel ruházza fel, tekintettel azon objektív módokra, amelyek között az ütköző védjegyek által védett árukat értékesítik. Ennélfogva az ütköző megjelölések között fennáll bizonyos fogalmi eltérés.
- 92 Ezen gondolatmenet egészéből következik, hogy az ütköző megjelölések vizuális és hangzásbeli szinten hasonlóak, fogalmi szinten pedig különbségeket mutatnak.

– Az összetéveszthetőségről

93 Emlékeztetni kell arra, hogy jelen ügyben a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a megtámadott határozat 39. és 40. pontjában kifejtett gondolatmenet alapján az ütköző védjegyek között nem áll fenn összetéveszthetőség.

94 A fellebbezési tanács továbbá az alábbiakat állapította meg:

„39. [...] [N]oha a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk jellegükben és rendeltetésükben azonosak vagy hasonlóak a korábbi védjeggyel megjelölt árukhoz, és a bejelentett védjeggyel megjelölt tartozékok jellegükben és rendeltetésükben a korábbi védjeggyel megjelölt áruk kiegészítői, jelen ügy körülményeiből következik, hogy mivel a korábbi védjeggyel megjelölt órákat kizárólag az E. Leclerc bevásárlóközpontokban árusítják, és ezeben a bevásárlóközpontokban más védjegyekkel megjelölt órákat nem árusítanak, a[z ütköző] védjegyekkel megjelölt árukat nem fogják egymás mellett vagy ugyanabban az üzletben árusítani.

40. Tekintettel azon módokra, amelyek között a korábbi védjeggyel megjelölt árukat forgalmazták, valamint arra, hogy az ezen védjeggyel megjelölt órákat és óraszíjakat a végfogyasztó számára kizárólag az E. Leclerc bevásárlóközpontokban árusítják, a fellebbezési tanács nem tartja úgy, hogy az ütköző védjegyek közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóságok, valamint a kvantitásra történő közös fogalmi utalásuk révén az átlagfogyasztó – amikor az »órák, óraszíjak, óraláncok és óratokok« tekintetében bejelentett védjeggyel találkozik az E. Leclerc bevásárlóközpontoktól eltérő boltokban – azt hiheti, hogy az ütköző védjeggyel megjelölt áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag kapcsolt vállalkozásoktól származnak.”

95 Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni.

96 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőség értékelésének magában kell foglalnia bizonyos, a figyelembe vett tényezők – különösen a védjegyek közötti hasonlóság, illetve a jelölt áruk és szolgáltatások hasonlósága – közötti kölcsönös függést is. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások közötti kis mértékű hasonlóságot kiegyenlítheti a védjegyek közötti nagy mértékű hasonlóság, és fordítva (lásd ennek megfelelően a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 17. pontját, valamint a 40/94 rendelet alkalmazásával kapcsolatban a GIORGIO BEVERLY HILLS ügyben hozott, a fenti 59. pontban hivatkozott ítélet 32. pontját).

97 Jelen ügyben nem vitatott, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk részben azonosak, és részben hasonlóak. Ebből következik, hogy az összetéveszthetőség elvetéséhez ezt az azonosságot és hasonlóságot a megjelölések közötti jelentős mértékű eltérésnek kell kiegyenlítenie. Amint az fentebb megállapítást nyert, az ütköző megjelölések vizuálisan és hangzásbelileg hasonlóak, míg fogalmilag bizonyos különbséget mutatnak.

98 Bizonyos, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a megjelölések közötti fogalmi eltérés képes lehet jelentős mértékben semlegesíteni a megjelölések közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóságokat (lásd a fenti 60. pontban hivatkozott BASS-ítélet 54. pontját). Ugyanakkor, szintén ezen ítélkezési gyakorlat értelmében, ehhez a semlegesítéshez az szükséges, hogy legalább az egyik szóban forgó védjegy az érintett vásárlóközönség számára egyértelmű és meghatározott jelentéssel bírjon, és így az érintett vásárlóközönség azt azonnal megérthesse.

99 Márpedig jelen ügyben – amint az fentebb megállapítást nyert – kizárt, hogy az érintett vásárlóközönség azonnal megértse akár a korábbi védjegy „quantième” szóelemének, akár a bejelentett védjegy „quantum” szóelemének jelentését.

- 100 Ilyen körülmények között az ütköző megjelölések közötti fogalmi eltérés nem képes jelentős mértékben semlegesíteni a megjelölések között megállapított vizuális és hangzásbeli hasonlóságot.
- 101 A fellebbezési tanács ugyanakkor úgy vélte, hogy a korábbi védjegy által megjelölt áruk forgalmazásának különleges módja lehetővé teszi az ütköző védjegyek közötti bármiféle összetéveszthetőség kizárását.
- 102 E tekintetben, a felperes és az OHIM álláspontja nyomán, az összetéveszthetőség értékelése során elvből el kell utasítani e szempontot.
- 103 Az ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőség értékelésének keretén belül az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontjainak tulajdonított jelentőség eltérő lehet azon objektív körülmények függvényében, amelyek között a védjegyek megjelenhetnek a piacon (lásd a BUDMEN-ügyben hozott, a fenti 74. pontban hivatkozott ítélet 57. pontját, valamint az NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection ügyben hozott, a fenti 89. pontban hivatkozott ítélet 49. pontját). E tekintetben meg kell állapítani, hogy viszonyítási pontnak az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk forgalmazásának „szokásos” módjait kell tekinteni, tehát amelyek a szóban forgó védjeggyel megjelölt árukategória vonatkozásában várhatóak. Jelen ügyben – az órák és óraszíjak esetén – általános szabályként eladó közvetítésével történő vásárlásról van szó, és a fogyasztónak nincs közvetlen hozzáférése – önkiszolgáló módon – ezekhez az árukhoz.
- 104 Az ütköző védjegyek forgalmazása objektív módjainak figyelembevétele teljes mértékben igazolt. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az összetéveszthetőség vizsgálata, amelyet az OHIM fórumainak el kell végeznie, a jövőre vonatkozik. Márpedig mivel a védjegyekkel megjelölt áruk forgalmazásának különös módjai az időben, illetve a védjegyjogosultak szándékának megfelelően változhatnak, a két

védjegy közötti összetéveszthetőség jövőre vonatkozó elemzése, amely közérdekű célt követ – mégpedig azt, hogy ne álljon fenn az a veszély, hogy az érintett vásárlóközönség téved a szóban forgó áruk kereskedelmi eredetének tekintetében – nem függhet a védjegyjogosultak megvalósított vagy meg nem valósított, természeténél fogva szubjektív kereskedelmi szándékától.

105 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy az OHIM fórumainak joga van tekintetbe venni az áruk forgalmazásának objektív módjait, különösen annak meghatározásához, hogy az ütköző védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi aspektusának mekkora jelentőséget tulajdonítsanak. Így ha egy adott védjeggyel megjelölt árut kizárólag élıszóban forgalmazznak, a kérdéses megjelölés hangzásbeli vonatkozásai szükség-szerően nagyobb jelentőséget nyernek az érintett vásárlóközönség tudatában, mint a vizuális aspektusok (e tekintetben lásd az NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection ügyben hozott, a fenti 89. pontban hivatkozott ítélet 49. pontját).

106 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság nem támaszthatja alá a beavatkozó álláspontját, miszerint jelen ügyben a fellebbezési tanács helyesen vette tekintetbe a felperes áruí forgalmazásának objektív módjait, mivel ezen áruk *sui generis* védjegy-kategóriába tartoznak: a saját védjegy (private label) vagy a „saját áruházi márka” (store brand) kategóriájába. Ez a szándék egyrészt félreértelmezi azt a tényt, hogy a korábbi védjeggyel megjelölt áruk nem az E. Leclerc bevásárlóközpontokban jelennek meg, hanem a szakosodott árusítóhelyeken, amelyek a bevásárlóközpontok körüli üzletközpontban is elhelyezkedhetnek, másrészt pedig azt a körülményt, hogy a saját áruházi márkák (store brands) – beleértve a bevásárlóközpontokat is – a piacon együtt vannak jelen más védjegyjogosultak egyéb, azonos vagy hasonló árukat megjelölő védjegyeivel.

107 Ebből következik, hogy az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőség értékelé-sének keretén belül a korábbi védjeggyel megjelölt áruk forgalmazásának különleges, időben szükségszerűen kötött, kizárólag a védjegyjogosult kereskedelmi stratégiáján múló körülményeire tekintettel, a fellebbezési tanács jogi hibát követett el.

- 108 Ezen okok összessége folytán a fellebbezési tanács tévesen vetette el az ütköző védjegyek közötti, a francia átlagfogyasztó tudatában felmerülő összetéveszthetőséget.
- 109 Ezt az értékelést nem gyengíti az OHIM és a beavatkozó azon érve, miszerint a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képessége folytán csakis korlátozott oltalmat élvezhet.
- 110 Ha igaz is, hogy az összetéveszthetőség annál nagyobb mértékű, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége (lásd a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 24. pontját), jelen ügyben az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk azonossága és hasonlósága, a megjelölések vizuális és hangzásbeli hasonlóságával együtt – anélkül hogy ezen hasonlóságokat nagy mértékben semlegesíthetné az említett megjelölések közötti fogalmi különbség – elegendő ahhoz, hogy összetéveszthetőséget hozzon létre a francia átlagfogyasztó tudatában, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján. Miután az összetéveszthetőség a korábbi védjegy oltalmának speciális feltétele, ez az oltalom attól függetlenül megilleti a korábbi védjegyet, hogy az esetleg csupán csekély megkülönböztető képességgel bír.
- 111 Végül, a szakemberekből álló érintett vásárlóközönség-szegmens körében való összetéveszthetőség hivatkozott hiányáról szólva meg kell állapítani, hogy a 14. áruosztályban, a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk között említett kiegészítők nem korlátozódnak a szakértők körében való használatra, és nem lehet őket elválasztani a bejelentett közösségi védjegy árujegyzékében szereplő többi árutól. Ennélfogva a francia átlagfogyasztó tudatában fennálló összetéveszthetőség megállapítása elegendő annak megállapításához, hogy az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye az érintett vásárlóközönség tudatában.

- 112 A második, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő jogalapnak tehát helyt kell adni, anélkül hogy a felperes által hivatkozott első jogalapot meg kellene vizsgálni, illetve a törlés iránti kérelmének helyt kellene adni.
- 113 Ebből következőleg a felperes második, a bejelentett védjegy lajstromozásának elutasítására irányuló kérelméről nem kell döntení, mivel az OHIM-nak a 40/94 rendelet 63. cikke (6) bekezdésének értelmében mindenképpen meg kell tennie a közösségi bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

A költségekről

- 114 Az Elsőfokú Bíróság eljárési szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Jelen ügyben a felperes kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-ot a jelen eljárás költségeinek viselésére. Mivel az OHIM pervesztes lett, helyt kell adni a felperes kérelmének, és az OHIM-ot a felperes részéről felmerült költségek viselésére kell kötelezni.
- 115 Ezenkívül a felperes kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság a beavatkozót kötelezze az OHIM előtti igazgatási eljárásban a felperes részéről felmerült költségek viselésére. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárési szabályzata 136. cikkének 2. §-a értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez azonban nem vonatkozik a felszólalási osztály előtti eljárás során felmerült költségekre. Ennélfogva a felperes az iránti kérelmének, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a beavatkozót, mint pervesztet, az OHIM előtti igazgatási eljárás költségeinek viselésére, kizárólag azon költségek vonatkozásában lehet helyt adni, amelyek a felperes részéről a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen merültek fel.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság megsemmisíti a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) harmadik fellebbezési tanácsának 2003. január 30-i (R 109/2002-3. sz. ügy) határozatát.**
- 2) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) maga viseli saját költségeit, valamint a felperesnél az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során felmerült költségeket.**
- 3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit, valamint a felperesnél a fellebbezési tanács előtti eljárás során felmerült költségeket.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białicka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. január 12-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

H. Legal

hivatalvezető

elnök